

ת"פ 2069/06 - מדינת ישראל נגד מהרי דמוזה

בית משפט השלום ברחוותה

12 ממרץ 2014

ת"פ 2069-06 מדינת ישראל נ' דמוזה

בפני כב' השופטת שרון קיסר
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
מהרי דמוזה
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס

ב"כ הנאשם עו"ד יצחק הוס

הנאשם בעצמו

[הדין מתורגם לנאשם על ידי מתרגמנית לשפה האمهرית - גב' בטוי טבגיה]

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, ביום 18.1.2012 סמוך לשעה 20:00, ברחוב הרצל בקריית עקרון, תקף הנאשם את י' מ (להלן: "המתלון") בכר שהכה בראשו באמצעות מקל הליכה. בהמשך, בעודו מנסה להימלט מהמקום, דלק הנאשם אחריו המתلون והכה בו בשנית באמצעות המקל בכתפו הימנית, ובהמשך בכתפו השמאלית מאחור.

התוצאה מהאמור לעיל, נפל המתלון לרצפה, כשהוא סובל מפצע מדם בראשו.

2. לטענת הנאשם כלל לא היה במקום בעת האירוע נשוא כתב האישום, אלא במרכז המסחרי בקרית עקרון.

עמוד 1

הסגור הוסיף, כי העובדה שלא נבדקה טענת האליי של הנאשם, אותה מסר כבר במועד חקירתו, מהוות מחדל חקירה ממשמעותו שיש בו כדי להביא לזכותו של הנאשם.

ראיות הטבעה

3. המתلون, יליד 1931, העיד כי במועד האירוע הייתה מסיבה בשכונת, בה השתרף. לאחר שהיא במסיבה, הוא ביקר את דודתו שגרה מול ביתו של הנאשם. לאחר שביקר את דודתו, בשעה 20:00:00 לערך, ראה את הנאשם יורד ממדרגות הבניין שלו ועומד מתחת לבניין. הנאשם אמר לו "נפגשנו" "תפסתי אותך". הוא שאל את הנאשם "מה עשית לך?" ואז הכה אותו הנายם בראשו עם המקל אותו החזיק. לדברי המתلون, לאחר שהכה אותו הנאשם, הוא צרע בכדי להציל את עצמו ורצ לכיוון אנשים שהיו בסמוך למקום. הנאשם רדף אחריו, הכה אותו בגב משמאלו ומיימן, והוא נפל. כתוצאה לכך, זב דם רב מראשו. אנשים הגיעו אליו, שפכו עליו מים, הוא איבד את הכרתו והזמין אמבולנס. הוא הגיע לבית החולים והוא מאושפז באותו מקום. לדבריו, מאז האירוע ראייתו נפגעה והוא אינו יכול לקרווא.

לשאלת התובעת השיב המתلون, כי היו אנשים באוזור בו התרחש האירוע, אולם לא בצדם למקום האירוע, אלא במרחיק של כניסה של בניין. כן ציין, כי על אף שהאירוע התרחש בשעת לילה, הרחוב היה מואר, אולם היה מוצל מצילו של עץ.

המתلون ציין כי הוא ראה את הנאשם שקרא אליו את שמו ורצ אליו. כאשר נשאל מדוע הכה אותו הנายם השיב כי איןנו יודע, אולם הוסיף כי היה ביןיהם סכסוך, בשל כך שכשר שניהם התפללו בבית הכנסת, הוא עמד עם ה., כohan הדת, והנאיים דחף אותו וזרק אותו.

לאחר שההתובעת רעננה את זכרונו, מסר המתلون כי הנאשם היה נהוג לאיים עליו בכל פעם שהוא פוגש אותו, באופןרו לו כי הוא יירוג אותו ו"יכניס אותו לאדמה".

באמצעות המתلون הוגש מסמכים הכוללים דרישת תשלום חוב עבור טיפול /או פינוי באמבולנס (**ת/1**), תעודה רפואי מהמרכז הרפואי קפלן בוגע למועד האירוע (**ת/2**), תעודה רפואי מיום 15.4.2012 (**ת/3**) ומזכיר של השוטר מרדיי אהרון מיום 20.1.2012, בו מצוין כי ניתן לראות במרכז ראשו של המתلون פצע, שלטענתו נתפר בבית החולים (**ת/4**).

4. ר' המתגוררת בשכונת מגורייהם של הנאשם והמתلون, העידה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום, לאחר שהנאיים המתין בחושך, הגיע המתلون. הנאשם אמר למצלון "נפגשנו", המתلون שאל "מה תעשה לי" ואז הכה הנאיים את המתلون במקל בראש, בכתף ובגב. כתוצאה לכך המתلون צרע, נפל, וzb דם מריאשו. ר' צינה כי המקל בו הכה הנאיים את המתلون הינו מקל ההליכה בו אח兹 בבית המשפט. לדברי ר' היא הבינה כי הנאשם תכנן זאת, משומש שהוא ישב במקום, כאשר בדרך כלל הוא איןנו נהוג לשבת שם. כן צינה כי לפני האירוע היה הנאשם במסיבה וכי לאחר שהכה את המתلون הלק "מהר מהר" מהמקום.

5. השוטר יהונתן קרופניק העיד על כך שפנה לאנשים רבים, שאת שמות קיבל כמו שהיו עדים לאירוע או מודיעים, ועשה מא Mitsim לגבות את עדותם, ואולם, על אף המאמצים הרבים שעשה, לא עלה בידו להשיג חלק מהם ורבים טענו כי לא ראו את האירוע, או בקשوا שלא למסור גרסה. ר' ציין, כי הזמין את העד אדמה בletter למסור עדות במשטרה, ואולם על אף ניסיונו הרבים לשכנע אותו להגיע למסור עדות, הוא

סירב להגיע; כי שוחח עם מודיעע בשם גביהו, ששמו נמסר כמו שראה את האירוע, אולם הוא מסר לקרופניק כי לא ראה את האירוע; כי שוחח עם מודיעעה בשם טדלו סמא, אשר מסרה לו כי היא הייתה בบיתה בזמן האירוע ובקשו ממנו להזמין משטרה; כי שוחח עם א. ג. אשר מסרה כי תגיע לתחנת המשטרה, אולם לאחר מכן אמרה לו כי לא ראתה את האירוע והוא איננה מעוניינת להגיע לתחנת המשטרה; כי שוחח עם נני טיברמן, אשר מסרה כי אינה מוכנה למסור עדות ולומר דבר; כי ניסה להתקשר לפאנטה וובי אולם הטלפון שלו לא היה זמין; כי שוחח עם מולה גדייה שמסר כי איןנו מבין על מה הוא מדובר; וכי ניסה להתקשר לעוד שני מודיעעים אשר לא ענו לטלפון.

ט. מ, בתו של המתלון, העידה כי צילמה את אביה בבית החולים, כחצי שעה לאחר האירוע, והתמונות שצילמה הוגשו באמצעותה (**ת/12**). כן מסרה כי במועד האירוע היה אביה במסיבת, ועל אף שכעקרן הוא סובל מבעיית שתיה, הוא לא היה שתו במועד האירוע.

.7. בדו"ח פעולה שכתב השוטר אסף לילאי, ציין כי כאשר הגיע למקום מיד לאחר האירוע, מסר לו המתלון, שהוא פצוע בראשו, כי מי שתקף אותו הוא הנאשם והוא ציין אף הין הוא מתגורר (**ת/9**). עוד ציין בדו"ח הפעולה, כי כאשר הגיע אסף לבתו של הנאשם, ראה את הדלת פתוחה, אשה בוכה ושתי בנות. הוא שאל את אחת הבנות הין אביה ומה קרה, והוא השיבה שהוא לא יודעת לבדוק מה קרה וביקשה ממאה להפסיק לבכות. הבית ציינה כי אביה עלה הביתה ולאחר מכן יצא לרחוב והלך. היא ניסתה לדבר אליו אולם הוא המשיך ללכט.

ראיות ההגנה

.8. הנאם העיד כי ביום האירוע חזר מעבודתו בשעה 00:12, ולאחר שעלה בבית זמן מה, בשעה 00:17:00 לערך, הלך למרכז עקרון, נכנס למסעדת במרכז ושתה שם בירה עד לשעה 00:20. בשעה זו חזר לביתו, ואמר לו שחייבו אותו מהמשטרה. על כן, יצא עם שתי בנותיו לתחנת האוטובוס, על מנת לנסוע לתחנת המשטרה. בזמן שהמтиינו לאוטובוס, הגיעו ניידת משטרת ואספה אותו לתחנת המשטרה. עוד מסר כי לבקשת סנגורי ניסה לאתר את א. שהיה עימם במסעדת בה שהה, אולם הוא כבר עזב את המקום.

לטענת הנאשם, לא ראה את המתלון ולא הכה אותו. כן ציין כי לא ראה כלל את ר.

הנאם תיאר אירוע שאירוע כשבטים עבר לאירוע נשוא כתוב האישום, בבית הכנסת, במהלךו הzin אוטו לעמדתו לצדovi וביקש כי יתפלל עימיו. הנאשם ציין כי בדרך כלל המתלון מתפלל עם ה, אולם באותה עת הוא לא היה בבית הכנסת. בעת התפילה, הגיע המתלון, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, דחף אותו, נכנס בינויהם ובעט בו בצד הבطن. באמצעותה הנאם הוגשה תלונה במשטרת שהגיע בגין אירוע זה (**ג/4**). הנאשם הוסיף שהמתלון מגיע בכל יום שיש לבית הכנסת שיכור, ומפריע. הסנגור שאל את הנאשם פעם, אם המתלון סימן לו בידי או פון מאים, והנאם השיב כי הוא לא הגיע בו בಗוף, כי הוא מתנהג מוזר כאשר הוא שותה, וכי הוא קילל אותו. הנאשם אף ציין כי המתלון אמר לו במקורה אחד "אם היה בן אדם הבת שלך לא הייתה הולכת עם ערבי" (עמ' 40, שורות 5-6). אף כאשר נשאל באופן מפורש אם המתלון איים עליו, הוא השיב כי כאשר המתלון שותה הוא מדבר יותר מדי. תלונה שהגish הנוגעת לאיומים של המתלון כלפי הוגשה באמצעותו (**ג/5**).

הנאם ציין כי המתלון נהג כלפי סנגור, משומם שהנאם נבחר כיו"ר לבניית בית הכנסת, ובשל כך שהמתלון ובני משפחתו היו שם לפניו, הם מקנאים ומתלוננים עליו. מסמך לעניין התקיקדים שקיבל הוגש באמצעותו (**ג/6**).

בחקירה הנגדית סיפר הנאשם כי המתלוון איים עליו בכך שעשה בפני סימני חיתוך בצוואר ובראע.

9. ה' ז מ (להלן: "ה") עתר בתחילת עדותו לcker שבית המשפט יפטור אותו מהעדות שכן הוא מעוניין להיוותר ניטרלי. בהמשך מסר, כי במהלך התפילה בבית הכנסת בשנת 2009, הזמן את הנאשם להתפלל לידו, על אף שבדרך כלל המתלוון הוא זה שנוהג להתפלל לידי, אולם באותה עת הוא לא היה בבית הכנסת. במהלך התפילה, ואשר הנאשם לידו, הגיע, להפתעתו, המתלוון. בשלב זה התקרב אליום המתלוון. וכך תיאר ה את שאירע בשלב זה:

"הפתעתו המתלוון הגיע שניים עמדו באותו מקום וחשבתי שהם החברים המשכתי להתפלל את התפילה והיתה דחיפה ביניהם ומתוך הדחיפה יצאו מילים הדדיות אחד לשני, מילים לא נועימות לא זכר את תוכן המילים ואז היה ביניהם ריב, ציבור המתפללים חילץ אותו מתחור הריב וגם אותו הפרידו ביניהם" (עמ' 47, שורות 14-17).

ה השיב לשאלת הסגנור כי בתחילת היה הנאשם בסמוך אליו, אולם לאחר שהמתלוון הגיע, הוא זה שעמד לידי. בחקירה נגדית השיב לשאלת התובעת מי דחף את מי, כי היו ביניהם דחיפות, כי זה היה הדדי וכי הוא אינו יכול לומר מי דחף את מי. לדבריו, לא ראה את הדברים אלא רק חש את הדחיפות.

ה ציין סכוסר זה הינו הסכוסר היחיד בין הנאשם לבין המתלוון עליו הוא יודע. כאשר נשאל אם קיימים שני פלגים בבית הכנסת, השיב כי יש מעין פוליטיקה אולם הוא אינו מכיר את הפרטים.

10. ז א העיד כי הוא מתפלל בבית הכנסת בו מתפללים הנאשם והמתלוון, וכי הוא ראה את המתלוון מגיע לבית הכנסת כאשר לעתים הוא שתי. כן ציין כי כאשר המתלוון מגיע לבית הכנסת הוא אומר לנאים דברים לא נועימים" כגון "אתה שחור", "אתה עיוור", "אתה לא מתביש למה אתה" ומסמן תנועת חיתוך בצוואר.

כאשר נשאל אם קיימים שני פלגים בבית הכנסת, השיב בשלהי.

11. זוליטו דמוזה, בתו של הנאשם, העידה, כי ביום האירוע חזר אביה מהעבודה בשעה 15:00 לערק, ויצא מהבית בשעה 18:00-17:00 לערק. בשעה 20:00 לערק הגיעו שוטרים לבתו ושאלו אותה איפה אביה. היא אמרה להם שהוא אינו שם, הם ביקשו לעשות חיפוש בבית והיא התרה להם לעשות כן. לאחר שהלכו השוטרים, בשעה 20:30 לערק, שב אביה והוא אמרה לו שהשוטרים חיפשו אותו. היא הלכה עימו ועם אחותה לתחנת האוטובוס בצדיה הגיעו לתחנת המשטרה, או אז הגיעו נידית משטרת אשר חיפשה אותו, היא נפנפה להם והם לקחו אותו בנידית לתחנת המשטרה.

בחקירה הנגדית שללה זוליטו את שכתב אסף לילאי בדו"ח הפעולה שלו (**ת/9**). כך, בין היתר, טענה כי אינה זוכרת כי אשמה מבוגרת בכתה בית, או כי היא אמרה את שנהרשם בדו"ח כי בתו של החשוד אמרה. כן שללה כי אביה היה בבית לפני שיצא בשעות הערב, כפי שASF ציין שנאמר לו בעת שהיה בביתו של הנאשם.

דין והכרעה

12. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפני, עינתי במוצגים שהוגשו לעוני, וشكلתי את טענות הצדדים, הגעת לכל מסקנה כי הכוח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המוחסת לו בכתב האישום.

זאת, משומ שמצאי ליתן אמון בעדותם של המתלון ושל ר, אשר תמכו זה בעדותו של זה, כאשר עדויות אלה נתמכו גם בדו"ח הפעולה שרשם אסף לילאי, בטעודות הרפואיות, בתמונות של פצעי המתלון ובדיקות הפעולה שהוגשו מטעם התביעה. בנוסף, לא מצאי את עדותו של הנאשם מהימנה, ועדוי ההגנה שזימן לא היו עדים לאירוע נשוא כתוב האישום.

אפרט.

13. מצאי ליתן אמון בדבריו של המתלון. התרשימי כי הוא מעיד על שהיה באופן מאוזן, לא מתלהם, כי הוא אינו בודה בדברים מליבו וכי הוא מנסה לדיק בדרכיו. הוא תיאר את הדברים בעקבות וחזר על תשוביתו גם בחקירה נגדית. המתלון השיב לעיתים גם תשובות שאין פועלות לטובתו ולא מיהר למסור מידע מפליל אודות הנאשם. כך, הוא לא מסר מיזמתו כי הנאשם נהג לאיים עליו בכל פעם שראה אותו, כפי שמסר בהודעתו במשטרה, אלא אף אמר שמעבר לאירוע שהוא בבית הכנסת הנאשם לא פגע בו בדרך כלליה (עמ' 4, שורות 2-1), והותבעת נאלצה לרענן את זכרונו בעניין זה (עמ' 4, שורות 6-3). בנוסף, הוא ציין באופן לא מגמתי כי אינו זוכר אם אמר לשוטרים מיד לאחר האירוע שה הנאשם הוא זה שתקף אותו (עמ' 10, שורות 29-28). כאשר נשאל אם האירוע התרחש במקום מואר, על אף שהיה זה מסיע לו לצוין כי המקום היה מואר, הוא דיק באומרו כי המקום היה מוצל בשל עצ שהוא במקום, וצין כי היה חשוך, אך היה גם אור (עמ' 3, שורות 12-1). בנוסף, הוא הודה בכך שהוא סכט בין לביו ל被告ו בבית הכנסת (עמ' 3, שורות 27-26).

הוא דיק בתשובותיו כאשר השיב כי המקל בו הכה אותו הנאשם היה אך דומה לזה שהחזק בבית המשפט (עמ' 3, שורות 18-17), וכן בכך שהשיב בשילhouette לשאלת אם המשטרה הזמינה אותו להשלים עם הנאשם לפני המשפט, ואולם כאשר נשאל אם הוא ניסה להשלים ביניהם השיב מיד בחויב (עמ' 10, שורות 17-2).

14. אף בעדותה של ר. מצאי ליתן אמון. לא התרשימי כי היא בודה בדברים מליבה בכך לסייע למתלון, אלא כי היא באה לתאר את שרائها. אף היא העידה באופן מאוזן ולא מופרז, כאשר היא לא מסרה מידע מפליל ביזמתה והיה צריך לרענן את זכרונה אף בעניינים מהותיים (עמ' 15, שורה 30; עמ' 16, שורות 15-17). כך, את תחילת האירוע תיארה במיללים המאוזנות והבלתי מגמותיות "הם רבו" (עמ' 13, שורות 4-5) ובהמשך ציינה כי לפני האירוע המתלון וה הנאשם רבים שניהם כל הזמן (עמ' 14, שורות 11-14). ריסטה אף הדגישה כי כאשר הזמנה על ידי המשטרה היא סירבה לבוא עד שאמרו לה שהיא תאלץ לבוא בכוח (עמ' 21, שורות 17-16).

ר הודה כי המתלון אמר לה הגיעו למשטרה (עמ' 19, שורה 11-15) ושיש שתי קבוצות בבית הכנסת, אחת עם הנאשם ואחת עם המתלון (עמ' 20, שורות 24-25).

בנוסף, היא דיקה בעת שציינה מה היא ראתה בעיניה, ועל מה שהיא רק שמעה, דבר שמחזק במידה רבה את מהימנותה. היא השיבה פעמי אחר פעמי כי את האירוע נשוא כתוב האישום היא ראתה בעיניה, ואולם הסבירה, כי על הדחיפה של הנאשם את המתלון בבית הכנסת רק שמעה ולא ראתה בעיניה (עמ' 21, שורות 26-32). לא מצאי קיבל את טענת הסגנור כי העובדה שהדגימה בעדותה כיצד דחף הנאשם את המתלון על אף שלא ראתה זאת בעיניה, כדי לפגוע במהימנותה. העודה הבירה מיד כאשר נשאלת על אירוע זה כי רק שמעה על כך, לאחר מכן הדגימה מה שמעה שה הנאשם עשה, ולאחר מכן השיבה פעמי נוספת כי רק שמעה על אירוע זה ולא ראתה אותו:

"ש. חוץ מהמקרה הזה רأית עוד מקרה שה הנאשם מרבי למתלון?"

ת. לא ראיתי. שמעתי שהם רבים בבית הכנסת.

ש. מה שכתוב במשפטה שאת אמרת "לפני חצי שנה הנאשם הרכיב למתלון בבית הכנסת" זה לא נכון מה שכתבו.
ת. הוא עשה לו ככה (מדגימה דחיפה עם המרפק).

ש. זה ראיית או סיפורו לך

ת. שמעתי" (עמ' 21, שורות 26-32).

העובדת שركפידה לצין איזה מעשה אלימות של הנאשם כלפי המתלון ראתה, ועל איזה רק שמעה, מחזקת את המס肯נה כי לא בדתה את טענה כי ראתה באירוע נושא כתב האישום,قطעתה הנאשם, ואין בכך שהדגימה מה שמעה שהנאשם עשה כדי להפחית ממיהנותה כלל.

שקלתי היטב את טענות הסגנור בדבר סתיירות שהתגלו בעודותה של ר ולא מצאתי כי יש בהן כדי לפגוע במחזקתה, ובוודאי שאין בהן כדי לפגוע מכלול הראיות שהוצעו על ידי הتبיעה. אך, לא מצאתי לקבל את טענתה הסגנור כי התגלתה סתיירה בדבריה של ר בכך שאמרה מחד כי מסרה לשוטרים שהי במקום לאחר האירוע את פרטיה, ומנגד שלא מסרה אותה עת. לאחר עיון בעודותה של ר לעניין זה לא התרשםתי כי מדובר בסתיירה. ר חזרה פעמיחר פעם על כך שלא מסרה לשוטרים ביום האירוע כי ראתה את האירוע /או מסרה את פרטיה. אמנם בשלב מסוים במהלך החקירה השיבה לשאלת הסגנור כי אמרה לשוטרים מה ראתה, לאחר ששאל אותה אודות אותו יום (עמ' 18, שורה 16), אולם היא מיד הבירה בהמשך כי לא מסרה את הפרטים באותו יום, דבר המלמד על כך שככל הנראה לא הבינה את השאלה קודם לכך. באף שלב ר לא אמרה במילים שלא כי מסרה לשוטרים באותו יום את פרטיה (ראו חקירתה בעניין זה בעמ' 18 שורות 9-29).

עוד לא מצאתי לקבל את טענתה הסגנור כי אין לקבל את עדותה של ר כי הנאשם היה במסיבה בערב האירוע משומש שהיא היחידה שאמרה זאת, נוכח העובדת שלמעט הנאשם אף אחד לא נשאל על כך, ואין כל ראייה לכך שהוא לא היה במסיבה זו.

15. כן יש לבדוק הפעולה שכותב השוטר אסף לילאי, בו ציין כי כאשר הגיע למקום מיד לאחר האירוע, מסר לו המתלון, שהוא פצוע בראשו, כי מישתקף אותו הוא הנאשם, ואף ציין אף היכן הוא מתגורר, כדי לחזק את ראיות הتبיעה (ת/9). אמרתו של המתלון מיד לאחר האירוע, כאשר הוא פצוע, קבילה לפי סעיפים 9 ו-10 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. צוין כי דו"ח הפעולה האמור הוגש בהסכם, והסגנור יותר על חקירתו של אסף (עמ' 32, שורה 21).

16. זאת ועוד, הוגש ראיות רבות אודות פצעיתו של המתלון בראשו, ממנו ניגר דם רב (התעדות הרפואיות: ת/1-ת/3, התמונות - ת/12 ו-ת/13, ודברי השוטרים בדוחות הפעולה ת/6, ת/7, ת/9 ו-ת/10 ובמצר ת/4).

מראהות אלה עולה, כי המתלון נחבל בחלקו העליון של ראשו, לדברי רס"ל פרח בכש יניב ב-ת/6 שורה 3 - "במקום היה בחור מבוגר שישב על הרצפה חbold בראשו היה לו פצע בקדקוד הראש מdam... ", ודברי מרדיqi אהרון בת/ 4 "bchannati bpcuz bmeratz הראש שלטענתו נתפר בבה"ח". העובדה כי צב מראשו של המתלון דם רב, וכי מקום הפצע הינו בקדקוד ראשו, מתיחסת ומחזקת את גרסתם של עדי הتبיעה כי המתלון נחבל ממכות של מקל בראשו, ואינה מתיחסת עם טענת הנאשם, שאינו חולק על כך שהמתלון נחבל בראשו וזה ממנו דם רב, כי המתלון ככל הנראה נחבל מכך שנפל, בשל כך שהוא שיכור. לו היה המתלון נופל היה נחבל בחלקו האחורי של ראשו, בחלקו

הקדמי, או בצדיו ראשו, בהתאם לזרזת הנפילה, ואולם לא במרכז ראשו כפי שעולה מוחומר הראיות.

17. אף בדבריה של ט, אשר ראתה את המתلون מיד לאחר האירוע, כי המתلون לא היה שתיי בmoment האירוע (עמ' 35, שורה 1), יש כדי לחזק במידה מסוימת את ראיות התביעה, ולהפריך את טענת הנאשם כי המתلون נפגע מכך שנפל בהיותו שיכור. מצאתו לקבל את דבריה של ט בעניין זה, שכן היה לא העידה מתווך אינטרס בעניין זה, עובדה העולה מכך שהיא השיבה ללא היסוס וambil'ו לנסות לעדן את הדברים, לאביה יש כעיקרון בעית שתיה (עמ' 34, שורות 29-28). כן מסרה באופן מהימן כי ידעה כי היו סכסוכים בין הנאשם לאביה הנוגעים לבית הכנסת, אולם השיבה כי אינה יודעת על המקורה הספציפי שהוזג לה על ידי הסגנור (עמ' 36, שורות 10-3). עוד ציינה באופן לא מתלhom כי עובר לאירוע נשוא כתוב האישום לא ידעת שהנאשם אלים (עמ' 36, שורות 18-17).

18. מנגד לא מצאתו את עדותו של הנאשם מעוררת אמון, הן בשל אופן עדותו, והן בשל כך שהתגלו בגרסתו סתירות בעניינים מהותיים.

כך, בוגרעו לטענותה המהותית והמרכזית ביותר, המקום בו היה לטענותו במהלך האירוע, השתניתה גרסתו מספר פעמים בחקירתו במשטרת, ביום האירוע וזמן קצר לאחריו, השב הנאשם באשר למקום היותו במהלך האירוע, כדלקמן:
"ש. איפה הייתה בשעות הערב היום בין השעות 20:00-18:00?

ת. במרכז קריית עקרון ליד מסעדה ושתייה בירה.

ש. עם מי הייתה שם?

ת. אני לא מכיר אותם. היה שם אחד ואני לי פרטים שלו ולא טלפון" (ת/5, שורות 25-20).

הרושם העולה מדבריו הנאשם שליל הינו כי הנאשם כמעט למסור פרטים, בכך לחשות על המשטרה לאתר עדים או לבסס את מקום היותו. על כן, ככל הנראה, ציין רק כי היה מחוץ למסעדה, והציג כי איןנו יכול למסור כל פרט אודוט אותו אברהם שהוא במקום, לאחר שנשאל על ידי השוטר אם היה מישחו עימו.

בחקירתו הראשית השתניתה גרסתו כאשר ציין כי נכנס **לטור** מסעדה במרכז המסחרי בקריית עקרון ושתה בירה (עמ' 38, שורה 6).

בחקירתו הנגדית כאשר נשאל לפער בגרסאותו, בוגרעו לשאלה אם היה ליד המסעדה או בתוכה, שינה את גרסתו פעם נוספת באמוריו כי היה בשתי מסעדות שונות. במסעדה אחת שתי בירה אחת, ובמסעדה השנייה, שהינה ליד המסעדה הריאונה, שתי שלוש בירות (עמ' 44, שורות 7-4). אף כאשר נשאל על סטייה זו, לא היה בידו כל הסבר (עמ' 44, שורות 16-8 ועמ' 45 שורות 10-12).

מקום היותו של הנאשם במהלך האירוע, הינו מהותי ביותר שכן זו טענת ההגנה המרכזית, ושינוייה פוגעת בנסיבות מידה רבה. שהרי אם היה הנאשם בתוך שתי מסעדות, אין כל טעם לכך שלא היה אומר זאת לשוטר מיד לאחר האירוע, על מנת שניתן יהיה לאתר עדים רבים יותר שיוכחו כי היה במקום אחר בעת ביצוע העבירה.

עוד לא נתן הנאשם כל הסבר לכך שלא הגיע בסמוך לאירוע אודות א', מנהל המסעדה בה לטענות היה, על מנת שניתן יהיה לחקר אותו (עמ' 44, שורה 24 עד עמ' 45, שורה 1).

בנוספּ, עדותו של הנאשם סתרה לא רק את דברי המתלונן ור, אלא גם את דברי שהובא מטעמו עד הגנה. הנאשם מסר פעמיים, כי במהלך האירוע לו היה עד, המתלונן לא רק דחף אותו, אלא עט בו בבטנו (עמ' 39, שורה 23 ועמ' 43, שורות 4-3). היעד כי הדוחות היו הדדיות, ואף אם קיבל את טענת הסגור כי נוכח העובדה שהמתלונן דחף בין היק לבין הנאשם הנראה המתלונן הוא זה שדחף את הנאשם, קיים קושי לקבל טענה כי הקיש לא הבחן בכך שהמתלונן עט בנאשם.

זאת ועוד, למרות מספר שאלות ואף שאלות מדריכות של הסגור, הנאשם לא ציין בחקירתו הראשית כי המתלונן איים עליו בעשותו סימני חיתוך בצוואר. רק בחקירה niedית ציין זאת לרשותה (עמ' 41, שורות 1-12). כאשר נשאל מדוע לא צין זאת קודם לכן, השיב הנאשם כי לא נשאל על כך, דבר שאיננו מתישב כלל עם העובדה שהוא נשאל מספר שאלות, כאמור, אף מדריכות בעניין זה (עמ' 39 שורה 32 עד עמ' 40, שורה 8).

לנายนם לא היה הסבר מנייח את הדעת מדוע המתלונן הגיע נגדו תלונה במשטרת בוגע לאירוע בבית הכנסת, כשבעו לפניו, כאשר הוא התלונן רק שבוע לאחר האירוע:

"ש. כמה ימים לפני שאתה הלכת למשטרת והתלוננת על המתלונן, המתלונן בא למשטרת וזה את ביום 15.11.2009 והתלונן נגידך על אותו אירוע. יש לך הסבר?"
ת. אני לא יודע.

ש. ספר לי איך יכול להיות אם אתה זה שהותקפת אתה בא למשטרת להתלונן שבוע אחרי האירוע שבוע אחריו שהמתלונן הגיע למשטרת תסביר לי את זה?

ת. אני לא יודע אם הוא הגיע לתחנת המשטרת. יש שם סניף במקום

ש. כשהמתלונן הגיע למשטרת להתלונן על אותו אירוע הוא דווקא אומר שהוא אחר, הוא אומר שבבית הכנסת ביום 13.11.2009 אתה דחפת אותו מה. שלכם וקיללת אותו ואמרת לו ככה "אתה שוכה עם אשטו של אח שלך" ואמרת לו אני ארצת אותך?

ת. לא אמרתי כלום. הוא הילך סתום להתלונן. מאיפה הוא יודע הוא מגיע שכור" (עמ' 42, שורות 21-22).

19. לא מצאתי בעדויות עדי ההגנה כדי לשנות את מסקنتי. בכלל, אף לא אחד מהם העיד בוגע לאירוע נשוא כתוב האישום.

עדותו של הלא נגעה לאירוע נשוא כתוב האישום ואף לא תמכה בגרסת הנאשם בוגע לאירוע בבית הכנסת, אלא הייתה ניטרלית, לא הציגה את המתלונן כאדם אלים או כאשם באירוע, ואף סתרה את עדותו של הנאשם בעניין זה, כפי שפורט בסעיף 18 לעיל.

בעודותה של זוליטו לא מצאתי ליתן אמון, שכן היא שלה את כל הכתוב בדו"ח הפעולה של אסף לילאי, אשר כאמור הוגש בהסכמה, ואין כל טעם להטיל ספק בנכונות הכתוב בו. בכך יש כדי לפגוע במהימנותה במידה רבה, שכן מדובר בסתיות חייתיות ומהותית ביחס לכל הכתוב בדו"ח הפעולה.

אשר לעדותו של זוליטו, נכון כי יש בעדותו כדי לתרום בטענת הנאשם, כי המתלונן איים עליו באירוע קודם, אולם אין בכך כדי להשיליך על האירוע נשוא כתוב האישום לו לא היה עד. לעניין זה אוסיף גם כי על אף שכל העדים שנשאלו האם קיימים שני פגמים בבית הכנסת אישרו זאת, זוליטו טען שאיננו יודע על כך, דבר שפוגע במידה מסוימת במהימנותו.

20. שקלתי את טענת הסגנור, כי לא ניתן ליתן אמון בעדותם של עדי הטענה, בשל כך שריסטה מסרה בעדותה מחד כי בירכה לשולם הן את המתלוון והן את הנאשם במועד האירוע, ומנגד טענה כי המתלוון שאל אותה אם ראתה את האירוע. ואולם, נוכח הנימוקים הרבים שפורטו לעיל, שהובילו אותו למסקנה אליה הגעת, לא מצאתי בתמייה זו כדי לשנות מסקנתני. ניתן להסביר את דבריה של ר בכר שהמתלוון לא ידע אם ר הפנהה את מבטה לרגע או הchallenge לצעוד מהמקום, ויתכן גם כי זו הייתה דרכו לשאול אותה אם תהיה מוכנה לומר למשטרה שראתה את האירוע, לאחר שעדים רבים אמרו שאינם מוכנים לשתחפז עם המשטרה ולומר שראו את האירוע. מכל מקום, אין בתמייה זו, נוכח התשתית הראיהית שפורטה לעיל, כדי להביא למסקנה כי לא הוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום. כן לא מצאתי בכר שר אמרה שראתה את הנאשם ממתין, בעוד המתלוון אמר שראה את הנאשם יורד במדרגות, או בכר שהמתלוון מצין כי היה עם הנאשם בלבד במועד האירוע כדי לפגוע בתשתיות הראייהית המשמעותית המפורטת לעיל, שכן המתלוון ציין כי ר ראתה את האירוע (עמ' 8 שורות 19-18).

מחדי חקירה

21. לטענת הסגנור קיימים מחדי חקירה ממשמעותיים, וביניהם העובדה כי לא נחקרה טענת האלibi של הנאשם וכי לא נגבו הודעות מהעדים רבים לאירוע, בין היתר כאשר שהמתלוון הפנה אליהם כמי שראו את האירוע.

22. על פי הפסיקה, ממשמעותו ונפקותו של מחדי חקירה הוא כדלקמן:
"השאלה היא בסודה שאלה של צדק, האם נעשה לנאים עול, בנסיבות של מקרה פלוני, בכר שהמשטרה חדלה בחקירה בצורה זו או אחרת" (ע"פ 5386/05 אלחווטי נ' מדינת ישראל (לא פורסם [בנבו])... השאלה שבפני בית המשפט היא, "האם מחדרה של המשטרה, במידה והיה מחדל זהה, הוא כה חמוץ עד שקיים מקום לחשש כי הגנתו של המערער קופча כיון שתתקשה להתמודד עם חומר הראיות המדבר נגדו, או להוכיח את גירסתו שלו". בnidon DIDIN אפיו נניח לטובות המערער, כי הייתה נערכت בדיקת טביעות האצבעות והללו לא היו נמצאות, אין בכר כדי לשנות מהותית את הנسبות הראיהיות ואת פועלתה של החזקה. על כן אין מדובר במחדר שיש בו לאמינו כדי לקפח את הגנת המערער, וסבירני כי לא נגרם לו עול." (ע"פ 1345/08 ארקי איסטחרוב נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים, 2009)).

23. אשר לטענת האלibi. הנאשם בהודעתו לא מסר כל פרט אותו יכול היה המשטרה לבדוק. הנאשם ציין כי היה ליד מסעדה, אף לא בתוכה, לא ציין את שם המסעדה שהיא לידה, וכאשר נשאל על ידי השוטר אם היה מישחו עימנו, אמר שהוא אדם בשם א, אך מיד הוסיף כי איןנו יכולים למסור כל פרט אודות אותו א.

על פי הפסיקה, המשטרה אינה אמורה לחזור טענת אלibi כללית, שלא נמסרים לגבי פרטים אותם היא יכולה לבדוק. פים לעניין זה הדברים שנקבעו בת"פ 5015/06 מדינת ישראל נ' סלמן אריאל (25.11.2007) כדלקמן:

"חווד המעלה טענת הגנה, לרבות טענת אלibi, ומשתף פעולה עם חוקרי, יכול להלן נגדם אם לא יחקרו את העדים הנוגעים לאותה טענת הגנה, אך משנמנע למסור פרטים שייחיבו את החוקרים לברר את טענת ההגנה, אין לו להלן אלא על עצמו. כך שאין לראות בהתנהלות המשטרה כמחדי חקירת".

הסגנור היה מודיע לכך שהנאשם לא מסר כל פרט אותו ניתן לבדוק, וטען כי היה על המשטרה לנסוע באותו רגע עם

הנאשם ולבקש ממנו להראות להם היכן איתה מסעדה נמצאת. אינני סבורה כי בנסיבות המקרה היה בכך שהמשטרה לא עשתה כן, כדי להוות מחדל חקירה שיש בו כדי לגרום לנאים עיוות דין או לkapח את הגנתו. זאת, משום שהנאשם ציין כי היה **ליד** המסעדת בלבד, וכי היה במקום אדם שאינו יודע את פרטיו, הוא לא ביקש מהמשטרה לקחת אותו למקום, ואף לאחר האירוע לא ניסה לאתר עד כלשהו שיכל להעיד בדבר מקום הימצאו במועד ביצוע העבירה.

.24. אשר לכך שלא נחקרו עדים רבים ששם נמסר על ידי המתلون ואחרים, כמו שהיו עדים לאירוע. השוטר יהונתן קרופניק העיד על המאמצים הרבים שעשה, בשיחות טלפון רבות, וניסיונות שכנוו של העדים והמודיעים השונים. הוא מסר כי לא עלה בידו להשיג חלק מהעדים שכן הם לא ענוטלפון או שמספר הטלפון שלהם לא היה תקין, חלקם אמרו לו כי לא ראו דבר מהאירוע, ושניהם מסרו כי הם אינם רוצים הגיעו לחקירה. אשר לעדים שלא עלה בידו של השוטר להשיג, ולאחר שטענו שלא ראו דבר, נראה כי לא ניתן היה לצפות מהשוטרים לעשות דבר מה נוספת.

אשר לשני העדים שמסרו כי אינם מעוניינים להעיד, קיבלת אני את טענת הסגנור כי היה על השוטרים לעשות מאז רב יותר ולא להסתפק באמירה זו ובניסיונות שכנוו בלבד. יחד עם זאת, נוכח התשתית הראיתית הקיימת בתיק, והעובדה כי הנאשם היהلزم עדים אלה לעדות, הרי שאינו סבורה כי יש במחדל זה כדי לקפח את הגנתו של הנאשם ולגרום לו עיוות דין. אוסף לעניין זה, כי העובדה שהמתلون מסר למשטרה שמות של עדים לאירוע שיתמכו בගרסתו, בניגוד לנאים שלא עשה כן, מחזקת את מהימנות גרסתו, על אף שעדים אלה בהמשך לא רצו להיות מעורבים באירוע ולשתף פעולה.

.25. יתר על כן, אני סבורה, כי אם הנאשם היה סבור כי מי מהעדים הרבים שצינו בחומר החקירה יסייעו לו, היה עליו לבקש את זימוןם על ידי בית המשפט, והעובדה כי לא עשה כן, פועלת לחובתו, ומלמדת על כך שכנראה לא היה בעודותם כדי לתמוך בගרסתו, אלא לחזק את ראיות ה证实.

.26. נוכח כל האמור לעיל, הגעתו למסקנה כי הוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיחסת לו בכתב האישום.

.27. אני מרשים את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תש"ז-1977.

סוף דבר

ניתנה והודעה היום י' אדר בתשע"ד, 12/03/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

ambil לנקוט עמדת בדבר העונש שיוטל על הנאשם בסופו של יום, הדיון נדחה לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות שירות ליום 14.5.14 בשעה 11:30.

המmono על עבודות השירות יcin חוות דעתו עד מועד הדיון.

לנוחיות המmono על עבודות השירות, פרטى הנאשם:

טל": .... כתובות: .....

וכן באמצעות בא-כחו עו"ד הוס מרחב .... טל": .....

תשומת לב המmono לכך שה הנאשם דובר השפה האנגלית.

המציאות וב"כ הנאשם ישלו עותק מההחלטה זו לmono על עבודות השירות על מנת שבמועד הדיון תהיה בפני חוות דעת.

mobheret לנאם חובת ההתייצבות וכי לא יקבל הזמנה נוספת. עוד mobher לנאם כי במידה ולא יתייצב יצא כנגדו צו הבאה וניתן יהיה לדון בהדרן.

המציאות תזמן מתורגמן לשפה האנגלית למועד הדיון.

ניתנה והודעה היום יי' אדר ב
תשע"ד, 12/03/2014 במעמד
הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

קלדנית: אילית סוסן

הוקלדעלידיאילטסונ